

[: V tom Straňanském rokytý
leží Janko zabytý. :]
Chto ho zabył, ten ho zabył,
my nevieme,
a my si ho, my panenky,
pochováme.

[: Dáme si ho, dáme ho
do hájku zeleného, :]
[: príde slávik zazpíevá si
nad hrob jeho. :]

25. a)

Z Tučap.

Bart. I. 35.

Na té na - ší ko - pa - ni - ně, le - ží sy - nek v roz - ma - rý - ně,

le - ží, le - ží za - bi - té, roz - ma - rý - nem při - kry - té.

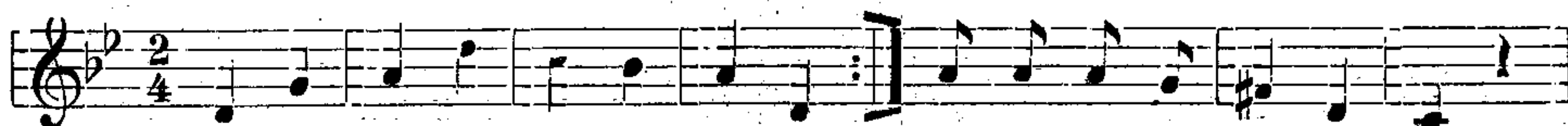
Na té naší kopanině
leží synek v rozmarýně,
leží, leží zabitě,
rozmarýnem přikryté.

Dyž ho milá přikrévala,
žalostně si naříkala:
tu máš, tu máš, synečku,
na dobró noc šabličku.

Hdo nevěří, nech tam běží,
šak tam ešče šabla léží,
šabla, šabla krvavá,
co synečka sekała.

25. b)

Z Ubla.

U Čach - čí - ně na do - li - ně, } le - ží, le - ží za - bi - tý,
le - ží Jan - ko v roz - ma - rý - ně, }

roz - ma - rý - nem při - kry - tý.

U Čachčíně na dolině
leží Janko v rozmarýně,
leží, leží zabitý,
rozmarýnem přikrytý.

Přišla k němu jeho milá,
přinesla mu rozmarýna ;
tu máš, Janku, Janičku,
z rozmarýna voničku.